

АНАЛІЗ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

студентка гр. МК-91 Титаренко Ю.В.

У забезпеченні нормального функціонування економічної системи важлива роль належить державі. В сучасних умовах будь-яка держава здійснює регулювання національної економіки з різним ступенем державного втручання.

Перехід України на ринкові форми господарювання зумовив гостру потребу у створенні сприятливої правової бази для розвитку національного підприємництва. На сучасному етапі українські підприємства не використовують всі можливості логістичного управління. Причин цьому багато: не вистачає спеціалістів, коштів, немає чітко сформованої законодавчої бази. Проблеми полягає в тому, що на даний момент українські підприємства в своїй логістичній діяльності майже не мають теоретичного та практичного підкріплення. Відсутні чіткі теоретичні розробки, законодавчі акти, інструкції, достатня інформація, кошти і, особливо, висококваліфіковані кадри. Крім того, здійснення будь-якої діяльності передбачає оцінку її ефективності з метою вироблення відповідних управлінських впливів.

Правовий акт управління стосовно транспортного права — це засноване на законодавстві юридично-владне волевиявлення повноважного суб'єкта управління, що спрямоване на встановлення транспортних норм права або породжує, змінює чи припиняє конкретні правові відносини з метою реалізації задач і функцій транспортної діяльності. Таким чином, форма управлінської діяльності певною мірою дає змогу виокремити транспортне право в окрему специфічну (комплексну) галузь права.

Закони регулюють найбільш важливі суспільні відносини і мають найбільшої юридичну чинність. Виокремити один якийсь головний правовий регулятор неможливо. Правове регулювання логістичної діяльності підприємства здійснюється:

- Водним кодексом;
- Повітряним кодексом;
- Цивільним кодексом;
- Цивільно-процесуальним кодексом;
- Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність»;
- КЗпП України;
- Кодексом адміністративного судочинства;
- Законом України «Про транспортно-експедиційну діяльність»;

- КТМ України;
- Земельним кодексом;
- Митним кодексом;
- Господарським кодексом;
- Лісовим кодексом;
- Господарсько-процесуальним кодекс;
- Законом України «Про транспорт»;
- Законом України «Про транзит вантажів»;
- Законом України «Про господарські товариства»;
- Законом України «Про перевезення небезпечних вантажів»;
- Законом України «Про захист прав споживачів»;
- Законом України «Про звернення громадян»;
- Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;
- Конституцією України;
- Податковим кодексом України [1].

Щоб при роботі не було відхилень або розбіжностей повинен здійснюватися контроль. Перевірка повинна здійснюватися спеціально уповноваженими органами виконавчої влади. Для досягнення мети логістичної діяльності підприємства потрібно здійснювати логістичний аудит, який буде спрямований на залучення пильної уваги до підходу в управлінні ланцюгами поставок.

У «Транспортній стратегії України на період до 2020 року», розробленій Кабінетом Міністрів України, зазначається, що організація перевізного процесу буде базуватися на організаційно-технічній і технологічній взаємодії різних видів транспорту, широкому розвитку інтермодальних та комбінованих перевезень вантажів, заснованих на логістичних принципах [2].

Отже, стан транспортної та логістичної інфраструктури в Україні потребує докорінної модернізації, реконструкції та оновлення. Для подальшого розвитку логістики в Україні треба створити відповідні умови та мати значні фінансові можливості.

1. Журнал «Транспорт і логістика» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://translog.com.ua/obshhepravovye_normy

2. Розпорядження КМ України «Про схвалення Транспортної стратегії України на період до 2020 року» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2174-2010-%D1%80>.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.) : у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 51-52.